

Jézus az Úr!

És mindjárt kényszeríté Jézus az ő tanítványait, hogy szálljanak a hajóba és menjenek át előre a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot. És amint elbocsátá a sokaságot, felméne a hegyre magánosan imádkozni. Mikor pedig beesteledék, egyedül vala ott. A hajó pedig immár a tenger közepén vala, a haboktól háborgattatva; mivelhogy a szél szembe fújt vala. Az éjszaka negyedik részében pedig hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván. És mikor látták a tanítványok, hogy ő a tengeren jára, megrémülének, mondván: Ez kísértet; és a félelem miatt kiáltozának. De Jézus azonnal szóla hozzájuk, mondván: Bizzatok; én vagyok, ne féljetek! Péter pedig felelvén néki, monda: Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken. Ő pedig monda: Jövel! És Péter kiszállván a hajóból, jár vala a vizeken, hogy Jézushoz menjen. De látva a nagy szelet, megrémüle; és amikor kezd vala merülni, kiálta, mondván: Uram tarts meg engem! Jézus pedig azonnal kinyújtván kezét, Megragadá őt, és monda néki: Kicsinyhitű, miért kételkedél? És a mikor beléptek a hajóba, elállt a szél. A hajóban levők pedig hozzámenvén leborúlnak előtte, mondván: Bizony, Isten fia vagy! (Máté ev. 14, 22—33.)

Egy husvétii történet a husvétii történet előtt, amit most hallottunk. Ugyanaz a nagy és érthetetlen fény gyúl fel előttünk, mely Jézus élete végén halálából és feltámadásából oly győzedelmesen előtört. Jézus egész életében, már jóval a husvétii napok előtt feltámadási események történnek. Husvétkor éppen csak az történik meg, ami már mindig megvolt és ami a Jézus életét belülről mozgatta. Az üres sír, a feltámadott Úrnak a tanítványokkal való érthetetlen találkozása csak végérvényesen megerősíti azt, hogy a feltámadás ennek az életnek titokzatos közepe. Világos lesz, hogy az a názáreti Jézus, aki nagypénteken a legmélyebb megaláztatásban meghalt: az Atya gyer-

meke, aki felülről jött, aki a sötét világba lépett, hogy a világot az Isten világgal ismét összekapcsolja. A feltámadás megmagyarázza, hogy miről van szó a történelem azon nevezetes helyén, amit „Jézus életének” nevezünk: mennyei erőről és mennyei világosságról, mely a földön ismét munkál és terem.

A tengeren járó Jézus történetében is mennyei erőről, mennyei világosságról, az élő Istenről, a csodát-tevő Istenről, a halálból feltámasztó Istenről van szó. A viharos éjszakában hozzájuk méne Jézus, a tengeren járván. Nézzhetjük e történetet, ahogy akarjuk, az azonban, amit mondani akar, kétségtelenül világos: Jézus, az igazi Jézus, az új-testamentum Jézusa, az, aki körül ilyen hallatlan és igaz események történhettek. Aki hozzá közeledik, s akinek hozzá valami köze lehet, annak számolnia kell az emberi erőnél, törvényeknél nagyobb hatalommal és magával Isten erejével. A Jézusban felvillámló ismeretlen, sötét és új természet áttöri és megsemmisíti az előttünk ismert természetet. Jézus nem a mi világunk erejéből él. Olyan dolgot tesz és olyan történetnek a középpontja, mely nem megszokott emberi történet; a történelemnek ez az új története az emberi történet végét jelenti. Arról van itt szó, hogy az ég és a föld, természet és történelem elmúlnak. S ha mi egy ilyen történeten, — mint a tengeren járó Jézus története — mint valamilyen mesén, túl akarnók tenni magunkat, jól gondoljuk meg, hogy e „mesében” olyan csodálatos értelem és igazság tárul föl, mely mindazt, amit mi közönségesen igaznak tartunk, bizonytalanná teszi és kétségbe vonja. „Új eget és új földet láték.” Ez Jézus. A tengeren járás történetének, az új-szövetség minden történetének, sőt még az ó-szövetségének is, ez az üzenete. Jézus szava — „ez ami bizonyosságot tesz rólam” — érvényes az egész bibliára. Az egész bibliának az a tartalma, hogy bizonyosságot tegyen Jézusról, aki felülről jött. Nem akar mást mondani és magyarázni egyetlen szavában sem, mint a Jézus nevét és e névvel az *Istent*. Nem a törpe és tehetetlen ember-Istent, hanem az igaz, élő Istent, aki csakugyan *Isten*, a csodákat-tevő Istent. A husvét is a Jézus halálból való feltámadásának győzedelmes ígében ezt foglalja magában. Ezért azt is mondhatjuk, hogy e szót — „Isten” — a biblia úgy hirdeti és magyarázza, mint az egyetlen hatalmas és igaz szót, mely alapjában hatalmas és igaz lehet.

Valami csodálatos dolog történik bennünk, ha elkezdünk